

Etter sjørøye på Grønland

-en fluefiskers bekjennelser

Tekst: Randulf Valle

Foto: Randulf Valle og Hilde Furuholt

Sommerdagen er varm og skyfri. En liten vind holder de ellers plagsomme insektene på avstand. Det er tredje dag på vår to uker lange fottur på Vest-Grønland og det er tid for en liten lunch.

Vi finner en fin plass ved stien. Nede på sletta under oss renner ei lita elv. Jeg prøvde fiskestanga litt lenger ned i elva i går, men sjørøya glimret med sitt fravær. Etter at dagen rasjon med kornblanding og nudler er satt til livs merker jeg at blikket stadig oftere blir trukket i retning av det mørkeblå, dype vannet i elva. Jeg må i alle fall stikke ned og ta en titt. Hilde bestemmer seg for å drøye tida med en kaffekopp.

Skygger

Jeg sniker meg ned til den sivkransede bredden og kikker ned i elva. Dybden varierer fra noen få desimeter til et par meter, og strømmen er mye sterkere enn det ser ut til på avstand. I det krystallklare vannet ser man rett til bunns, og jeg kan ikke unngå å merke en skygge som piler unna. For å sjekke at det ikke bare var en enslig røye tar jeg en titt i neste kulp også. Pulsen raser i vei når jeg ser en hel stim med sjørøyer i den dype kulpen. Det er minst ti av de, og alle er garantert over kiloen. Her er det helt klart bare en ting å gjøre: Ta en forlenget lunsjpause og rigge opp fiskestanga.

Fra sekken lurar jeg fram den femdelte fluestanga. Den rigges med flytesnøre, fluorkarbonfortom og en fortyngt rekeimitasjon som visstnok skulle være fortreffelig for sjørøya.

Det første kastet legges skrått nedstrøms og flua sveiper fint inn under en nydelig strømkant – uten respons. Jordbakken går helt ut til vannkanten, så jeg når jeg beveger meg nedstrøms går jeg godt inne på land for å unngå å sende vibrasjoner ut i vannet, og samtidig være ute av syne for fisken. Jeg har fisket meg ned et smalt, men dypt sideløp når det skjer. En bølge og et plask i det grunne vannet, et raskt tilslag og fast fisk. Sjørøya på Grønland er en fighter av ypperste klasse, og halvkilosfisken lager en morsom kamp – selv på sjuerstanga. Fisken er sølvblank og smellfeit. Jeg gleder meg allerede til middagen i kveld, men da trenger vi en til.

Trøbbel

Forsiktig beveger jeg meg mot hølen hvor jeg så stimen med storfisk i sted. De første kastene gir ingen respons, og etter noen minutter kjenner jeg en liten skuffelse. Rolig sniker jeg meg nærmere, for å se at de fortsatt er der. Joda, en håndfull storfisk beiter rolig langs bunnen – uaffisert av mitt nærvær. Jeg prøver flere kast fra denne posisjonen, og forstår fort hva som er galt. Jeg når rett og slett ikke ned i det dype, hurtigstrømmende vannet.

Først bytter jeg til en tyngre, og lettere dresset flue. Det hjelper litt, men langt fra nok. Så prøver jeg å knyte på ei flue til. Når jeg i tillegg legger kastet godt motstrøms kommer jeg ned til bunnen.

Problemet er at storrøyene virker helt uinteresserte i godsakene som blir servert. Tida går mens jeg prøver å true de gjenstridige røyene til å ta. Hilde har sovnet i lyngen bak meg.

Bekjennelsen

Til slutt er det bare en ting igjen å prøve. Fra flueboksen plukker jeg fram en liten, orange rapalawobbler. Pasjonerte fluefiskere vil sikkert se med gru på en slik handling, men med 14 dager på tur og fisk på middagsmenyen et ikke ubetydelig antall dager er det utrolig hvilke skritt en kan ta. Bare potetmos til middag frister ikke.

Den vesle wobbleren lobbes på skrå ut i strømmen og starter sin nikkende bevegelse. På tredje

kastet smeller det til og denne gang er det større saker. Hilde våkner av gledeshylet mitt og finner fram kameraet. Selv er jeg på vei nedover i full spurt, på slep etter den hissige røya. Backingen er nemlig allerede på vei ut gjennom toppringen. Etter noen herlige minutter begynner kreftene å ta slutt og jeg kan lande en plugg av ei røye med et fast grep under gjellene. Middagen er sikret!

Fakta: Fiske på Grønland:

Grønland har et utall av større og mindre elver hvor sjørøya går opp. Fiskekort som gjelder hele øya kjøpes på postkontorene. Et ukeskort koster 200 kroner, mens et månedskort koster 500. Enkelte områder kan være fredet i perioder, så sørg for at du har oppdatert informasjon.

Det finnes også fisk i enkelte vann i innlandet. Her er bestandene ofte tynne, så fisk med måte. Store, fargerike og fortyngede fluer er det vanligste valget, men røya tar også fra tid til annen vårflueimitasjoner som stripes raskt i vannflata. Det er stort sett enklest å få røya til å ta på sluk, og blanke spinnere er det sikreste kortet. Den beste tida for en fisketur på Grønland er fra midten av juli og utover, med august som prime time.

Fakta: Reisa

Til Grønland reiser du via København. Billetter kan bestilles på Air Greenland sine hjemmesider (www.airgreenland.com). Trafikknutepunktet på vestkysten er Kangerlussuaq, og en billett dit koster drøyt 5000 kroner. Lokalfly på Grønland er ganske rimelig, og det er mange småsamfunn å velge mellom. I de fleste bosetninger er det turistkontor som kan hjelpe med båttransport til aktuelle elver. For valg av reisemål på Grønland og mer informasjon kan du besøke www.greenland.com. Du kan også kjøpe ferdige pakker med transport, fly og overnatting i fiskecamp. Dette koster gjerne noe mer enn å organisere selv. En del informasjon om Grønland finnes også på www.friluftsliv.no

Randulf Valle er heltids skribent, fotograf og eventyrer, som sjelden lar fiskemuligheter forbli uprøvd når han er på tur. Besøk hans hjemmeside på www.randulfvalle.no